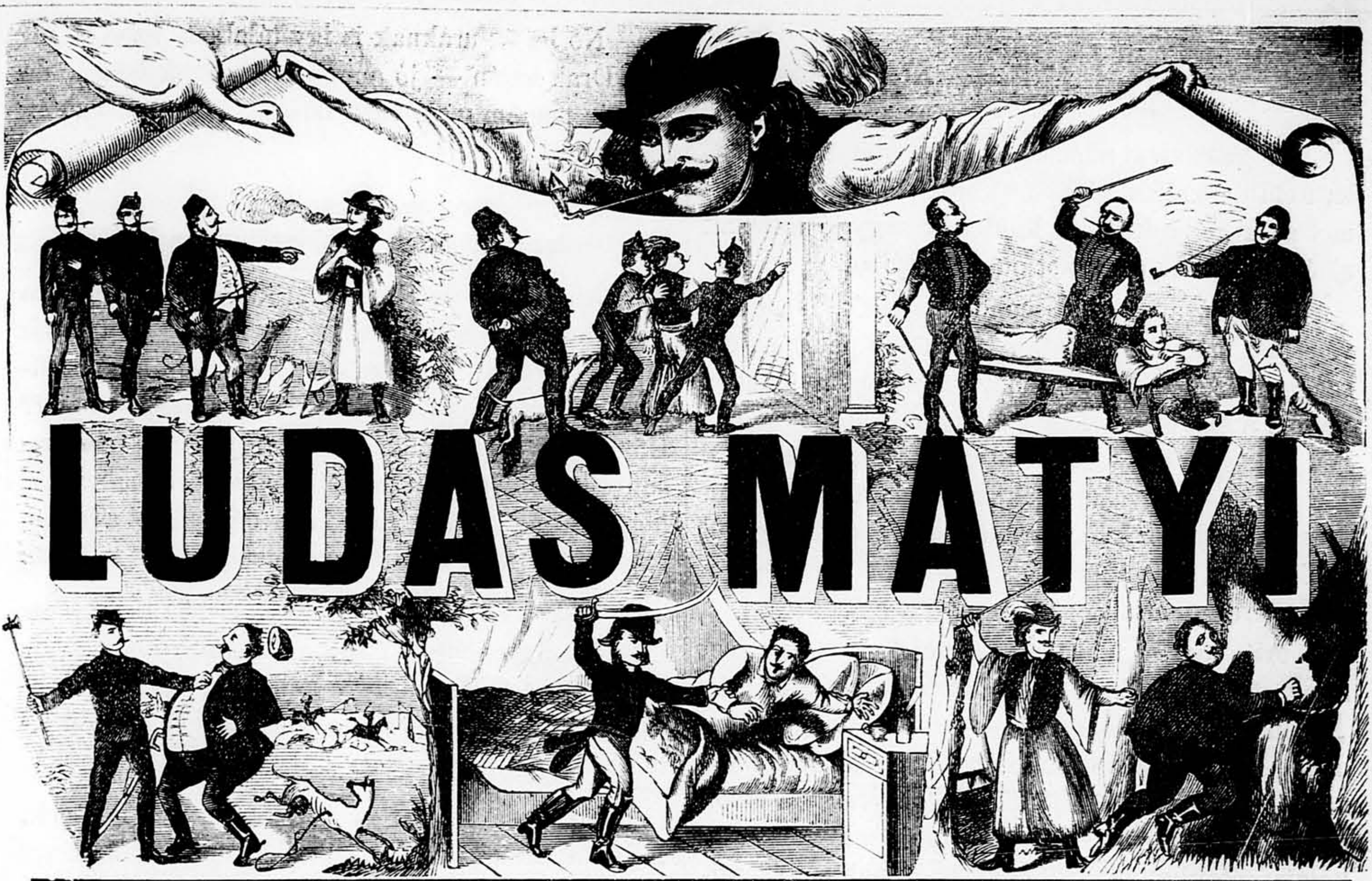

III. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
minden vasárnap.
Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, nov. 21.
1869.
46. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle
kézirat mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

PÁL MESTER,

(Parodia ugyan, hanem azért igaz történet).

Pálmester egykor igy gondolkodott:
Félre csapva hetykén, félre a kalapot —
Hej a ki adta! jó vón' egy kis viczispánság;
Ugy majd aztán fényesb lesz életem . .
Határozat párti leszek. . . Ki telt belőle. —
És ugy lett, a miként beszéle.

Pálmester máskor igy gondolkodott:
— Csakhogy most nem csapta félre a kalapot —
Hej a ki adta! kevés nekem ez a viczispánság!
Egy fokkal hőher, ha megváltozom
Főispán leszek. Kitelt belőle . .
És ugy lett, a miként beszéle.

Pálmester aztán igy gondolkodott:
— Ismét félre csapva hetykén a kalapot —
Hej a ki adta; mi haszna minden fáradságom
Ha a nyuszt kalpagot fejemre nem vágom —
Királyi biztos leszek. Ki telt belőle . .
És ugy lett, a miként beszéle.

Pálmester végre igy gondolkodott:
— Feltévén a fenyővég kalapot —
Hej a ki adta! a renome oda van . .
Mi tevő legyek? felkössem magam?
Nem, miniszter leszek. Ki telt belőle. . .
És ugy lett, a miként beszéle.

Bőgős.

Eredeti levelek.

Mögtisztelem nemzetes Ludas Mátyás uramat, ha nem derogálna kigyelmednek, ezt az én levelemet az ujságba ki rakni, küldenék nagy jó uramnak uj évre egy kis malaczot oda a dutyiba.*)

Hát ez a sorja a mondandómnak, hogy rég vágytam már Pestet látni, különösen pedig az országgyülését, kaptam tehát magamat, nyakamba vettem a szürömet, s lementem a szobi révészekhez, kik gyorsan szokták átszállitani az utazókat, kik hajón vagy vasuton akarnak valamere utazni. Nem is kellett sokáig várakoznom, csak reggeltől délig, mig értem jöttek és átvittek, s alig hogy a gőzhajóra juthattam.

Alig léptem fel a hajóra, megfogta egy nimet a szüröm gallériját, mert hát a nimet társaság „Drau" nevü hajója vala — s vezetett egy geradicson lefelé. Elébb azt hittem, hogy pinczébe vézet, de midőn leértünk, akkor látom, hogy a bizon olyan szoba forma, mely anynyira tele volt nagy kalapu tótokkal és zsidókkal, hogy nekem és utitársamnak, a falu birájának, már csak a küszöbön jutott egy kis álló hely.

Unalmas dolog lesz itt állni egész Pestig, mondám az uti társamnak. Majd kérünk egy kis harapni valót a kellnertől mondá biró uram, a kellner majd csinál számunkra helyet.

A kellner épen mellettünk haladt el, egyik kezében egy tányéron sültet, a másikban valamiféle zöld salátát vitt, s benyitott egy kis szobikába, s aztán bele markolt saját uj villáival először a pecsenyébe azután pedig a salátába és a kimarkolt elemozsiát kitette két üres tányérba . . a többit pedig bevitte a vendégeknek.

Még ugyan furcsán tálalnak itt a vendégeknek, figyelmeztetém rá biró uramat. Bizonyosan a maga részére akart egy kis ebédet öszszespórolni az a nimet — mondá biró uram.

No de hát kérjünk valamit, hogy helyhez juthassunk. Biró uram aztán parancsolt is két roszprádlét s képzeli-e nemzetes Ludas Mátyás uram, az az imposztor nimet mit tett előnkbe? Hát azokat a ki markolászott sült darabokat, volt abban uram egy darab bornyu hus, csibe fara, récze czombja, még ürü farka, e volt a roszparádé. Képzelheti nagy jó uram milyen jó izün esett.

No ha az uraknak is igy tálalnak azon a nimet Drau hajón — jó apetitust kivánok hozzá, de már én magam majd csak tarisznyát viszek ezután az utra.

Pestre érve, elmentem aztán az országgyülésre, ottan tisztességesen felvezettek a kórusba.

Alig hogy letekintettem az ország atyáira csak képzelje nemzetes Ludas Mátyás uram mit láttam? Hát a legeslegelső sorban a mi hajó kellnerünket. S tudja nagy jó uram miről ismertem fel? Hát az orráról. Midőn aztán nagy álmélkodásomban elbeszéltem egy mellettem ülő uri embernek, hogy mit tett velünk az a nagy orru nimet a hajón, az nagyot nézett rám, s azt mondá, hogy csalódok, hiszen az Pulszki országos képviselő.

Elszigyenlettem magam uram nagyon . . . de hát mikor az a Draun levő kellner anynyira hasonlit Pulszki uramhoz, ezt a kis csalódást bizon ellehet engedni egy falusi embernek.

Na hanem hátat is forditottam ám Pestnek. Félve a Drautól, meg a Pulszki képmásától, hogy azt a pecsenyét, mit jöttünkor meg nem ettünk, nem fogják mentünkben ismét elébünk tálalni, felültünk a magyar társaság „Honvéd" hajójára, és most ismét itthon vagyok a hegy csucson.

Simon József,
marótni számadó kanász.

---

*) Tartom neki előre a zsákot.

Matyi.

Ki ez? találd ki.

Határozott párti, hires szájú vala
Midőn annyi czukros vizet ivott vala.
S az országgyülésen kinevették vala:
Ezer szerencséje, hogy szörnyet nem hala.

Később azt mondták, hogy özve esküdt vala
Károly kaszárnyába be is zárták vala —
Tiz évi rabságra elitélék vala.
De mind ez csak fényvesztés vala.

Innen egyenesen Berlinbe fut vala.
Bizmárk gróffal per tu, meghitt bruder vala.
Porosz tallérokkal ez nem győzi vala . .
Kapja magát szépen, haza is nyargala.

Csongrád vármegyében, hol fekszik hód tava —
Országos követnek elválasztják vala —
Böszörményit, midőn börtönben elhala . .
Mint Judás a Krisztust, megtagadá vala.

Most meg a papoknak minisztrálgat vala,
Neki már bal nincs is — csakis jobboldala,
Mindezeket ugyan — miért teszi vala? . .
Mert még eddig nincsen zsiros hivatala.

Szentelt vízzel bespriczczelt fricskák.

Széles jó kedvében találta Szeniczey Ödön képviselőcskét a buffetben egyik társa, s midőn a jó kedv okát tudakolá ezt a választ nyerte: „hogy ne volna jó kedvem, mikor bácsikám (ez a bácsika Deák Ferencz papa) épen most igérte meg, hogy kicsinálja a miniszteriumnál, hogy a vizsgát letehetem a syntaxistól kezdve, azután az érettségi vizsgát is, aztán mingyárt kapok egy jó miniszteriális hivatalt.“

Orvosi rendelvény,

non repetatur.

I. Kossuth Lajos!
I. 1848-i felelős miniszterium!
200. ezer tisztakeblü önkéntes magyar honvéd és huszár.
500. darab vontcsövü ágyu.

DS. készits belölle a szellem világ részére egy flastromot s Ludas Matyi kóter ajtója megfog nyittatni. —

Mészáros Károly árjegyzékére kiadható.*)

Dr. Ocsváry.

*) Kérem Doktor ur, hol van az a patyikás, a ki ezt a receptet elkésziti?

Matyi.

Mai divat.

A pantalló egyiknek tág,
S lesz belőle magyar nadrág.
Másik majmol más divatot. —
Attillából csinál frakkot.
S ha nem tetszik annak farka:
Spenzellé lesz, ha levágja.
Majd beletold s quekkert varrat
Jészusz hergott! minő divat?

Scutica.

A rab költő!

parodia.

Egy jámbor subventionált mameluk poetának keserves panasza.

Volnék mint sas szabad
Uratlan bérczeken,
Fenlengő szárnyakon
Repülne énekem.

„Hoch und hoch zengeném
Az uj monarchiát,
Szavam betöltené
Trans- s Cislajtániát.

Zengnék quótát, stemplit,
Közösügyes hazát,
Elő varázsolnám . .
Haynau korszakát.

A nagy Metternichet!
Benedek futását . .
Prottmant és Geringert
S Bach beamter hadát.

Zengenék győzelmeket,
Dicsőséges halált,
A minőt két nagy hős —
Bruck s Eynatten talált.

És anynyi gyász időt,
És anynyi zivatart . .
Melyeknek ostroma
Zsebelé a magyart.

S ah! rólad is te uj
Alkotmány szülője . .
Francz Deák! énekem
Föllengve zengene.

Lefesteném mi bölcs
Elvekre alkotád —
S meg nyögös-gyügözve
E kifosztott hazát.

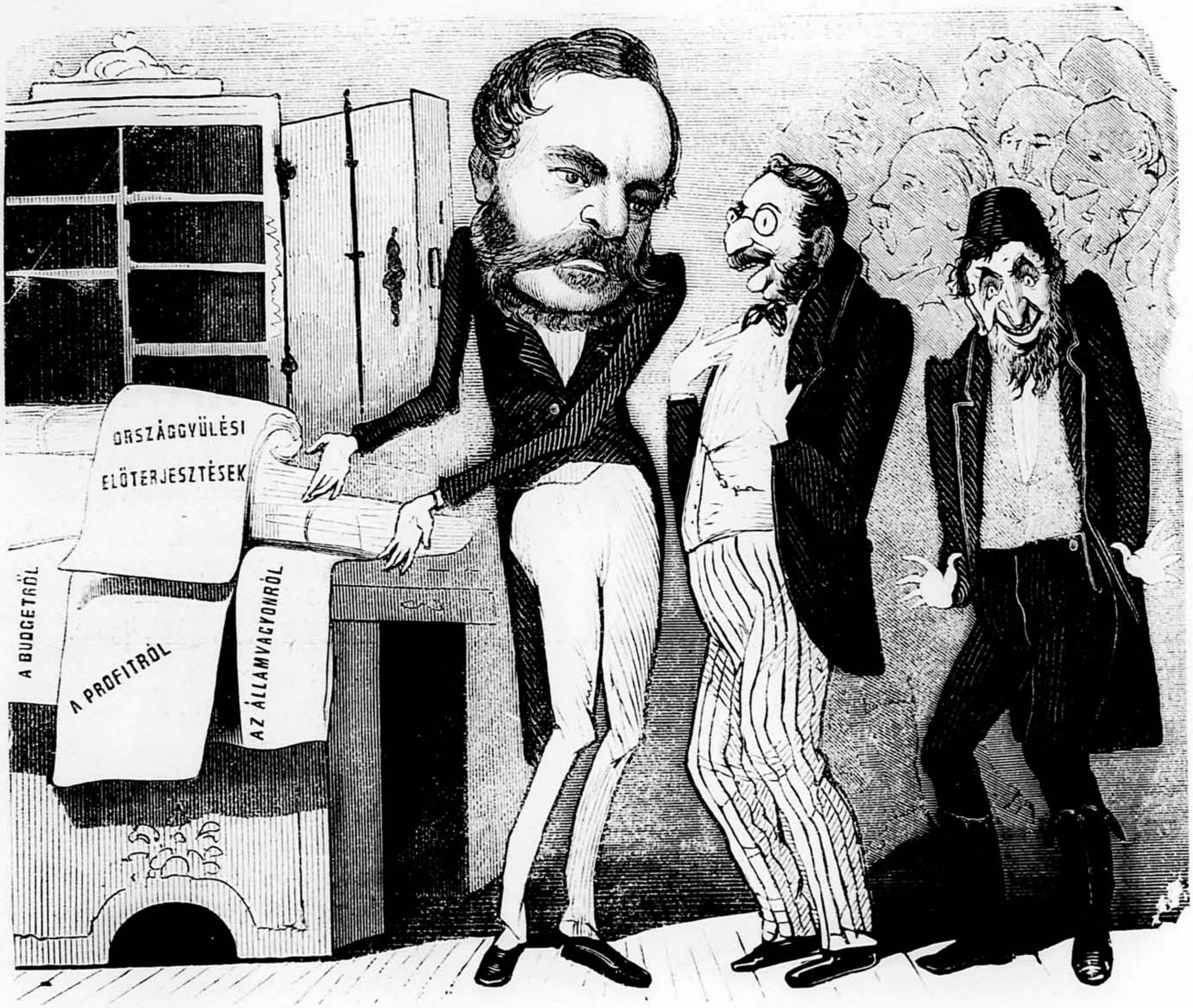
A hol a vérző
Kebel sohajtozik,
A hol törvény helyett
Kuhn s Beuszt uralkodik.

De én nem szólhatok
Leláncziolt rabmadár . .
Mert a Hirdongóért
Jó subventio jár.

Zengek hát: hajlongást
S miniszteri kegyet,
Igy majd megduplázzák
A havi pénzemet.

Bőgős.

Még egyszer a hat millió!

Deputátio: Euer Excelenz! a pénz-krizis kiütött a zsidópiaczon.

Lonyai: Nos . . . .

Deputátio: Azt a hat milliót kérnénk kölcsön excellentiádtól, a mit méltóztatott megtakaritani.

Lonyai: Uraim! azzal nem szolgálhatok, mert az csak a kezem alatt van.

Iczik: (magában) keze alatt . . . Servosz nekhed hat millio, láthum én, hogy ulyanformán van az meg, mint a czigány rákja.

Egy bérmálás a XIX. században.

Püspök Pofozkodi: „Nem vagy érdemes kedves leányom! hogy e szentségben részesülj“ hanem azért még is felképellek.

Pattantyúk.

A nagyváradi püspök ünnepélyes bérmálásán anynyira felboszonkodott Pulszki., hogy most egy törvényjavaslatot készül beadni, „a pofozkodás eltörléséről.“

A kormánylapok nem igen óhajtják a hirlap bélyeg eltörlését. Hogy miért nem, szépen megfejti az Üstökös kolléga mondván, hogy ha az ujság stemplit eltörlik, akkor némelyik ujságról épen azt törülik el, a mi benne egyedül képvisel értéket.

A mi jobboldali mamelukjaink örökösen csak a reformokat emlegetik a nélkül, hogy tennének is már valamit.

Rajtok is szépen teljesül a példaszó: „a mely tyúk sokat kárál, keveset tojik.“

Szilágyi Virgil ur előbb nyakas kálomista, mostan ugyancsak vastag pápista, hirszerint páter Tritytroty által, kámzsás baráttá fog kineveztetni, hogy mint a pesti ultramontanisták képviselője részt vehessen a római szent conciliumon.

A Pesti Tapló és ikertestvére az Esti Lapu, azt tanácsolják Ludas Matyinak, hogy ne a hetedik, hanem a nyolczadik napon jelenjen meg, igy aztán bélyegmentes. —

Köszönjük a jó tanácsot, már csak bevárjuk, mig a mameluk tábor törvényesen eltörli ujságunk e foltját,.. addig hát csak hadd legyünk.. megbélyegezettek.

Nagy zavarban van a kormány, hogy melyik tányérnyalójának adja már oda a főszámvevői konczot az 5 pretendens közül.

Legjobb lesz arra koczkát vetni, mint a Krisztus palástjára.

Nekünk bizony mindegy Pulszki vagy Wéninger,
Gränczenstein, Zsedényi vagy Treffort nyerik el.

„Hochleben" „Lebenhoch" kiálta gróf Haller!
A magyar testőrök vitéz kapitánya!?
Hochdeutsch hát a szava, veséje és szive —
Magyar csupán csak a zsinoros dolmánya.
No képzelem, minő az a magyar gárda!
Mely tánczát gróf Haller komandóján járja?

Kerkápolyi honvéd miniszteri titkár tehát kész a közöshadsereg létszámáról pontos értesitést adni, valamint arról is, hogy miért kell ismét az a 65 ezer ujoncz? Csakhogy nem az országházban, nem is az öszves képviselők előtt, nem is nyilt ülésben, nem is a Nyári Pál interpellatiójára.

Hát ugyan ki a fészkes fenének kész hát megfelelni? Bizonyosan a honvéd miniszterium kályhafütőjének.. annak is csak ugy titokban.

Kemény Zsiga is csak most szól hozzá a botbüntetés és bilincs eltörléséhez, midőn azt, a mamelukok el is szavazták már ad graecas calendas.

Kemény Zsigának már ez a gyenge oldala. Ő mindig ünnep után kántál.

Korán fekszik, későn kél,
Sokat eszik, többet alszik
„Dulce for niente" él.

Olyan hunczfut embert tudok már akárhányat, kik a „Népszava" és „Ludas Matyi" előfizetőit fenyegetésekkel iparkodtak elriasztani. Hanem azt még sem képzeltem volna, hogy olyan félbolond is találkozzék a világon, a ki arra vállalkozzik, hogy a jobboldali lapokat ijesztegetéssel akarja terjeszteni.

Pedig hát Szabadkán akadt már egy Matos..
Ki e piszkos tettben igen szorgalmatos.

A mult hét nevezetesebb eseményei az országházban.

(Verseli egyik kakasülője.)

1.

Ruhig.. Kerkápoli beszél..
Morog, büffög mint az al-szél.
Névleg sincs hát magyar sereg!
Hát a fene nem ette meg?

2.

Rimanóczi forró lázban
Szüz beszédet tart a Házban.
Manó tudja, hogy mit csinál..
Horkol-e, avagy trombitál?

3.

Horváth Döme a mért ásit:
Duplán szedi fel a gázsit,
Bobori reá is pirit,
Macht nichts. Döme még ott virit.

4.

Jobboldal nehány virága!
Magát el se pudeálja..
Hogy „saját zsebére szavaz"
Nem lächerlich? de bizony az —
Miféle vad tempó már a..
Két nyereg jut egy.. szamárra?

5.

Dalmátziában foly a vér..
Kuhn tábornok ujonczot kér..
Megadja loyalitásból..
Azt is a mameluk tábor.

Adomák.

Egy huszár minden pénzét kardhüvelyébe tette, és igy szólt társához: „Lásd barátom, ez a legjobb tárcza."

„Hogy-hogy?" kérdé az őt.

„Rögtön felvilágositlak. Ha emberek jönnek, kiknek tartozom, s kérik pénzöket, igy felelek: „Tüstént kielégitem önt," és kardomhoz kapok; azonban mielőtt ki huzhatnám, a legtöbben megijednek és elszaladnak, s nem is jönnek többé.

Egy fiatal ember összejött egy szerény paraszt leánynyal, ki egy szamarat hajtott maga előtt.

„Hol lakol szép gyermekem?" kérdé a fiatal uracs. „A legközelebbi faluban" felelé a leányka. „Ej folytatá a kérdező „akkor bizonyára ismered szomszédod leányát N. D.? — Légy oly szives, ezen csókot általam átadni." Erre megakarta a falusi szépet csókolni.

„Hagyjon csak békével" felelé a leányka; „adja a nékem szánt csókot szamaramnak, az előbb ér haza, és barátnője barátjának kérését bizonyára örömest fogja teljesiteni.

Több évvel ezelőtt Drezdában egy nagy palota égett le. Épen tél volt, a kutak bevoltak fagyva s az emberek a hideg miatt dideregtek. Néző elég volt, de segitő kéz kevés. — Többi közt egy vastag ember, karmantyuba dugván kezeit, ugy nézte a tüzet, mintha valami drámát nézne. „Hé uram, segitsen itt vizet hordani" kiálta egy hang a vizet hordozók közöl.

„Én udvari tanácsos vagyok felelt a karmantyuval ellátott ur.

„Én pedig herczeg vagyok" felelé az előbbi hang s a tanácsos nyakába öntött egy kanna vizet.

Egy komikus fogadott egy zenekar mesterével, hogy ő, a különben oly pontos muzsikusokat a zenekarban, darabjuk közepében megállitja. — A karmester fogadott, azon föltétel alatt, hogy a kisérlet nem nyilvánosan, hanem a próbán fog megtörténni. Az élczes szavát tartá. Midőn a zenészek elkezdték a darabot, a komikus a karmester helyén egy czitromot kivett zsebéből és bele harapott. A füvók oly keserü pofát vágtak, a viz szájokba tódult, ugy, hogy akaratlanul elhuzták szájokról a hangműszereket, és 5 perczig egy árva hangot nem voltak képesek kiadni.

Egy igen szépen felruházott nő, megjelent egy kereskedésben Parizsban, s 5 font gyapjut vett, 6 frankot fizetvén fontjáért. Egy zsákon, mely a mérték mellett volt, feküdt egy hatalmas ürüczomb, melyet a kereskedő szakácsa épen a mészárszékből hozott. — Ezen darab ugy megtetszett a nőnek, hogy mialatt a kereskedő másoknak szolgált, ügyesen a gyapju alá csusztatta. A kereskedő azonban egy tükör által, mely a falon függött, észrevette az egész manövert. A mint a nő fizetni akart, a kereskedő igy szólt legényéhez: „Bizonyos ön, hogy nem tévedt a mérésben? Én ugy gondolom, hogy a nagyságos asszonynak, több mint 5 font gyapja van táskájában."

„Könnyen megtudhatjuk" felelé a legény, ha még egyszer a mérlegre teszszük."

A szót, tett követé s a táska $8\frac{1}{2}$ fontnyi sulyu volt. „Látja aszszonyom, tévedés volt a dologban mondá a kereskedő gúnynyal. „Megakarja-e ön az egészet venni vagy a többit viszsza adni."

„Megtartom" mondá a vörössé vált nő és megfizeté az ürüczombot, ugy, mint a gyapjut, fontját 6 franczért; ilykép a 3 font ürü czomb 18 frankba került.

Péter barát nagy kópé volt Pápán. Egyszer elment a szomszéd faluba tojást koldulni, a mint egy házhoz bemenne, a gazdasszony elbujt előle, a konyha ajtó mögé, mert hát a barát már öreg legényke volt.

No kis lányom! hát hol van édes anyád? kérdé Péter barát a konyhában ülő léánykától.

Elment kendert nyüni, felele a leányka.

Péter barát pedig meglátván az aszszony lábafejét az ajtó alatt, szeges végü botjával egyet bökött rá, s igy szólt:

„Mond meg kis lányom édes anyádnak, hogy ha máskor elmegy kendert nyüni, hát ne hagyja itthon a lábát.

A jobboldal részéről képviselőjelöltül lépett fel Nógrád megyében K... földbirtokos. Persze az etetés, itatás és vesztegetésre pénz kellett de sok, különben is bőven költő volt a jelölt. A pénzt tehát Iczik zsidó teremtette elő jó kamatra mindig. Ugy de az ellenfél is hatalmasan állott ám, saját pénzével dolgozott, meg is lett választva K.. ellenében.

Bukás után elment aztán Iczik az adóshoz, ki panaszolván; hogy mennyibe került a korteskedés, s mégis megbukott, igy vigasztalá meg Iczik:

„Örüljön nagyságos uram, hogy csak egyszer bukott meg, mert ha képviselőnek választják, lelkemre mondom, kétszer bukott volna meg."

Szeretetfillérek.

E lapok kiadó tulajdonosa Mészáros károly 600 frt pénzbirsága s váczi fogságá költségeinek fedezéséhez járultak:

P.... G..... szabó mester ur kezei által több csongrádi polgár: 1 frt 20 kr. —

Fogadják a szives adakozók a fogságot szenvedő őszinte köszönetét. —

A kiadó-hivatal.

Ludas Matyi gyors postája.

K. V. gépésznek Pécsen: A leirt jogász historia épületes mulattatásunkra szolgált, csak is azért nem adtuk tovább a publikumnak, nehogy nevető görcsöt kapjon tőle.

Scutikának, Arad: Hogy ne fogadnók? négy kézzel lábbal. A mi vág, a mi szúr, csip, bököd, gyötör, túr, kovácsol, korbácsol, félszegséget, nyegleséget, Horváth Bódit, bolond módit, subventiótfaló ..„Mind, mind a Matyiba való.

Dörgő Demeternek: Hiszen csak dörögne és ne döczögne kend Demeter ecsém! isten bizon örömest megengednők, hogy pegazusa ki ki rugjon.. A vers két utolsó sora pompás, azt tehát ide is nyomatjuk Borsszem Jankó gyönyörködtetésére, mely igy zeng:

„A farka is igen rövid..
El van vágva csak nem tövig“

persze a frakknak.. s nem Borsszem Jankónak.

Benedek György M.-Radnán: Önt előfizetőink közt nem leltük s igy nem is juthatott önhöz lapunk. Most már rendesen küldjük.

Papp Mihály urnak Csegén: Helyre igazitottuk.

Walland Otto urnak Komárom: Be irtuk uj lakását.

Eke Gyurinak: Gyermekes torkosság az csak, nem pedig „dobzódás.“ Nem adható!

Debreczeni Mihálynak: Az eredeti vigjátéknak, ha huszszu Pályiban nem volt, a Matyiban még kevesebb bámuló publikuma lenne, tehát elő nem adattatódik. A 42-ik számot expediáltuk. Különben oly sok féle válalat utazó ügynökétől elvárjuk, hogy egy évben egyszer legalább egy teljesen betöltött előfizetési ivvel rukkol be.

Brusztflecknek: Jövőre.

Rajzoló: VIRÁGHEGYI. Felelős szerkesztő: KARAKÁN MARCZI. | Kiadó-tulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. Metsző: HUSZKA.

Pest, 1869. „MINERVA“ első magyar-tót részvény könyvnyomda. Gyár-utcza 39. sz.